

Publicerad 2009-10-12 16:29 av LenaJohansson

Nature's loving is invincible

naturen tar mig, på betongperrongen, blinkar ljust, kön, alla människor som ser på, de undrar och vet, jag
köper godis, min far sände mig en blå sammetsask som jag fyller med vildhallon nu, tack pappa
vi kan se italiensk Fellini, Montalbano - även han - cyklar med ett brev, kysst av landets hösthetta, azurblå
hon står i havets bränningar, håret lockar sig, växer
så vacker vulcan i sin ven, venus föds ur gen-ialisk magma, vi är sten som huggna ur tiden, men flyktiga,
fängelset är endast förgängligt, vi lever där och i mitten av det, utanför det är vi eviga

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LenaJohansson med Poeter.se id #9122 innehar upphovsrätten